



Pauli Einarson tekur við eftir Elias Davidsen, sála:

Nýggjur formaður í Føroya Oljuídnaði

JAN MULLER

Felagið Føroya Oljuídnaður hevur fingið nýggjan formann. Á nevndarfundi í felagnum mánakvöldið varð avgjørt at seta Paula Einarson sum virkandi formann til aðalfundin í mars. Pauli tekur við eftir Elias Davidsen, sála, sum virkaði sum formaður í felagnum í eitt stutt skeið.

Vit hava spurt Paula Einarson, hvat verður fyrsta uppgáva hansara. Hann sigur, at tað er avmarkað, hvat kann gerast til aðalfundin, men tó eru fleiri mál, sum hava skund eitt nú spurningurin um samskipti og samstarv við útlendsk

kontraktorfeløg.

–Nú ítökilig arbeiði fara í gongd her heima í sambandi við oljuleiting er avgerandi, at so nógv arbeiði sum til ber liggur eftir her í landinum og at tað verða føroyingar, sum koma at gera mest møguleg arbeiði og at veita tænastur. Í hesum sambandi havi eg í kvittanum at fáa betri samband við útlendsk kontraktorfeløg. Eisini fari eg at royna at fáa betri samband við Danop, sum stendur fyri tilrættaleggingini av komandi boring í Lopra. Hetta sambandið virkar ikki nógv væl í dag leggur hann aftrá.

Gøtan í gjáarbotni

Hugleiðing um ein sjónleik

Hvussu ber tað til, at teir skjótt háltannaðhundrad ára gomlu leikirnir eftir Henrik Ibsen framvegis verða spældir allastaðni í verðini? Jú, hesin dramatiski heimsmeistarinn avdúkar og víðger almennar menniskjaligar spurningar og sovorðið, sum vanliga liggur fjalt djúpast í mannalýndinum. Og so væl dugdi hann at grava alt hetta meira og minni tespiliga upp í dagin, at frægastu leikstjórnarnir framvegis kappast um at skva í tí sum fuglur eftir føðslu. Og hjá teimum dugnaligastu hevur mangan ligið væl fyrri at finna áhugaverd tolkingar í hesum margháttada uppgrevstri.

Nøkrum í samtidini dámdi lítið hetta »køstarbeiði« hjá Ibsen. Tá onkur snærkjandi samanbar hann við franska høvundin Emile Zola, ið varð eyknevndur *kloakkanna Homer* svaraði Ibsen speiliga: »Tað er tann munurin á okkum báðum, at Zola fór einaferð í køstin at skumpa, og varð verandi har!«

Hetta rann mær í huga leygarkvöldið í Sjóneikar-

húsinum í Havn, sum eg sat har mitt í »Gøtuni« og upplivdi troystarleysu tilveruna hjá nøkrum av mínum medmenniskjum.

Í hesum sjónleiki taka rit-høvundurin Jim Cartwright og leikstjórin Fiona Buffini okkum við sær niður í stóru køstarennuna í býnum. Sovorðnar stinkandi rennur plaga vit at leggja undir heilt. Breiða útyvir og fjala óhumska, sum kettan. Og sum vit gjørdur á sinni við ánnu undir Sjóneikarhúsinum, tá ið deymurin frá henni gjørdist í so ramur.

Í »Gøtuni« eru vit stóð niðri í kloakkini. Í hesi rákøldu dökku gjógv rekst alskyns óhumska. Hon er lægst á miðjuni, so óhumska verður liggjandi har og svaggar aftur og fram, inn í vesæl býli og mannskepnur, skvampar langt upp á grádökku veggirnar báðumegin. Hesir byrgjandi veggir fáa ymsu neyðartópin – eisini í harmi og ovfarakæti – at ljóða ráari, harðari og næskari, sum ágangur. Vit hampafólk, sum ikki taka illavorðin orð í okkara munn, og nógv illa kenna tey og alt tað ónærliga –

ligu – uttan úr forbodnum filmum kanska – vit føla orðini og atburðin í Gøtuni sum frekan persónligan ágang frá skøkjum, brennivinsbørnum og øðrum ólukkudýrum, ið bara liggja samfelagnum til byrði. Sjálgjørt er væl gjørt!

Teirra gøta er ikki okkara gøta. Vit koma ikki so vorðin stóð, og vit forbjóða okkara børnum at fara har.

Niður í gjáarbotnin, í gøtuna við tí naknu armóðini millum húsarøðirnar báðumegin, kemur einki sólarljós. Í troystarleysa náttarmyrkrinum siggjast tær bleiku mannalagnurnar bara í kámmum gøtu- og lampuljósi. Onkran teirra siggja vit hendinga ferð uttarlaga í gjáarkjafinum skapast um til holdleysa skuggamynd upp ímóti glæmunum av skærum blálýsi. Er hetta vónarglæman úr kalda ljósheiminum uttan fyri Gøtuna? Onkustaðni úr endaleysu rúmdini, úr framtíðini, har sum vónin hjá teimum í Gøtuni er at finna – kanska?

Hvørji vit so enn eru, og um vit vilja tað ella ikki, so renna skitnar áir og kloakkir undir heilum, eisini hjá okk-

um. Vit siggja tær kanska ikki. Vilja hvørki siggja ella lukta tær. Og kortini er tað ótrúliga spennandi og viðkomandi at uppliva tað lív ella ólív, ið har er. Eingin sigur, at tað skal vera tespiligt. Og tú hevur heldur ikki fyri neyðini at verða verandi har niðri!

Í Havn hava Gríma og Sjóneikarfelagið saman við mongum góðum kreftum lyft lokið oman av Stóru-rennu og givið okkum eitt ógloymandi innlit í nakað, sum vit vita er, men sum vit hava ilt við at góðtaka – her í nánd ið hvussu er.

Eg minnst meg ikki hava sæð betur spældan leik á føroyskum! Takk Jákup Zahle og øll tit í Gøtu, sum so trúliga verja tykkara leikpart og gera okkum hann trúligan og ógloymandi. Takk Fiona, Edward, leikarar og øll hini, sum hvor sær og í felag mynda hetta heildarúrslitið, hesa stórhending, ið væl tolar sammeting við tilfúk avrikaðastøðni.

Sverri Egholm
26.02.1996



Altjóða kvinnudagur í Norðurlandahúsinum

Altjóða kvinnudagurin verður hildin í Norðurlandahúsinum fríggjakvødið 8. mars kl. 19.30

Kvinnufelagið í Havn skipar í ár fyri 8. mars haldi í Norðurlandahúsinum sam-

an við Kvinnuhúsfelagnum, Flaggdagsbólkunum, Javnstøðnevndini, kvinnubólk-

inum hjá Amnesty International, kvinnuligum íverksetarum, prestum,

sangarum, sjónleikarum og tónleikarum. Norðurlandahúsið letur

upp kl. 19.00, og sjálv kvøldsetan byrjar kl. 19.30. Í forhøllini, í klingruni og í dansistovuni verða fram-sýningar og tiltøk, har m.a. tilfar hjá Amnesty, Kinaframsýningin hjá Kvinnufelagasamskipan Føroya, videofilmurin hjá Kvinnuhúsfelagnum, pløgg hjá íverksetarum o.a. verður at siggja og/ella at taka lut í.

Kvøldsetan verður í stóru høllini, og har verða tjú høvuðstiltøk: sjónleikurin »Tráðurin og tíðin«, sum Gulla Øregaard leggur til rættis, innlegg um »Kvinn-

ur og guðfrøði«, sum Marjun Bæk og Sonja Klein halda, og so syngja 8 kendir sangarar sálmar og sangir. Okkurt óvæntað verður eisini á skránni.

Aftan á kvøldsetu og orðaskifti verður høvi til at fáa sær ein drekkamunn, sum er íroknaður atgongugjald-ið á 30 kr., og annars at gera seg og sína hugsan sjónliga, bæði í talu og í skrift.

Tiltakið endar kl. 23.